

Міністерство освіти та науки, молоді та спорту України
Севастопольський національний технічний університет

**ЗАСОБИ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОГО
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ**

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції
6-9 вересня 2011г., м. Севастополь

Севастополь 2011

Саме тому, в Україні на часі здійснення заходів з розвитку страхового посередництва, зокрема його законодавче врегулювання шляхом прийняття Закону України «Про страхове посередництво».

УДК 336.71

Н. Б. Савіна, к. е. н., доцент

Національний університет водного господарства та природокористування

вул. Соборна 11, м. Рівне, 33028, Україна

savina.natali@mail.ru

ВЕКТОРНИЙ АНАЛІЗ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ЛОГІСТИЧНИХ СИСТЕМ

Взаємозв'язок суб'єктів господарювання створює єдиний економічний простір, який характеризується обмеженістю природних, виробничих, людських, фінансових, інформаційних ресурсів, тощо. Саме ринок, як економічна категорія з наявною інфраструктурою узгоджує питання скільки і що виробляти та як розподіляти в умовах обмеженості ресурсів. Логістика відіграє суттєву роль у цих процесах забезпечуючи поставки необхідного продукту у потрібне місце у визначений час при оптимальних витратах.

Становлення економіки логістики базується на різноманітних теоріях. Систематизуючи наведені теорії можна виділити п'ять основних напрямків щодо економічного простору логістики серед яких можна виділити неокласичні теорії, що базуються на виробничій функції; теорії кумулятивного росту як синтез неокенсіанських, інституціональних та економіко-географічних моделей; нові теорії регіонального росту, що базуються на ефекті масштабу та недосконалої конкуренції; нові форми територіальної організації виробництва основані на промислових та регіональних кластерах, ланцюгу доданої вартості, системи інновацій; а також інші теорії. Необхідно взяти до уваги, що кожна із наведених шкіл і напрямків економічного зростання має свої особливості, які визначатимуть їх прикладну цінність у трансформації та розвитку економічних систем взагалі і логістичних систем зокрема. Стосовно розвитку логістичних систем, важлива не тільки величина трансформації (змін), а й напрямок на який спрямовані ці зміни. Тому нами висунута гіпотеза здійснити спробу застосування векторного аналізу для оцінювання розвитку економічних систем, адже процеси у них змінюються у часі і можуть мати різні напрямки.

Взявши до уваги сказане, наведені вище етапи розвитку теоретичних засад економічного зростання у їх хронологічному зв'язку і напрямках, нами здійснена спроба сформуванню вектор розвитку у вигляді наступної послідовності змін та напрямків трансформації.

Під вектором економічного розвитку слід розуміти відрізок, що зображає напрямок трансформації економічної системи та модуль впливу цих трансформацій на економічні результати діяльності системи у координатній площині часу та результату.

Враховуючи, що розвиток як філософська категорія визнається не тільки напрямком змін у просторі, а й інтенсивністю або швидкістю руху змін у часі, то їх оцінювання вимагає застосування або диференціальних рівнянь які описують ці зміни, або векторного аналізу як сукупності дій над векторами.

Здійснюючі аналіз впливу наведених теорій, для прикладу приймемо наступні позначення. Нехай:

- Вектор \vec{A} визначає відрізок часу від початку запровадження дистрибуції товарів до моменту застосування методів мінімізації транспортних витрат;

- Вектор \bar{b} - від мінімізації транспортних витрат до мінімізації витрат всього виробництва;
- Вектор \bar{v} - від мінімізації витрат виробництва до оптимізації просторового розміщення господарства та розбудови мереж;
- Вектор $\bar{\Gamma}$ - від просторових змін до застосування інновацій та створення передових господарств;
- Вектор \bar{d} - від інновацій до врахування життєвого циклу інноваційного продукту або послуги;
- Вектор \bar{e} - від життєвого циклу продукту до коридорів та полосів його руху та розвитку.

Якщо допустити, що сформульовані нами вектори розвитку логістики були послідовними і нерозривними і взявши за координатну вісь відліку ефективність результату розвитку вектора змін виражених у фінансових одиницях (Y), та тривалість цих змін ц часі (X), то результат цих змін може бути оцінений на засадах сумування векторів.

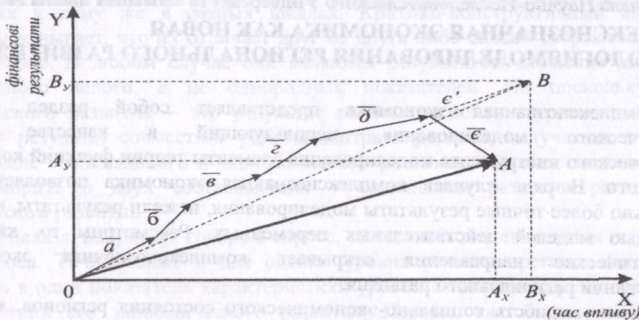

Рисунок1 - Діаграма векторів розвитку теорій логістичних систем.

тут $\bar{a}, \bar{b}, \bar{v}, \bar{\Gamma}, \bar{d}, \bar{e}$ - вектори розвитку напрямків теорій;

$\overline{OA}, \overline{OB}$ - результуючі вектори розвитку;

A_x, B_x - тривалість розвитку (час);

A_y, B_y - економічний ефект розвитку (гроші);

Тоді $A_y / A_x = C$ - швидкість (інтенсивність) розвитку.

На даній діаграмі вектор \bar{e} , що визначає формування коридорів або полосів руху товарів змінював ефективність за величиною і напрямком змін всилу того, що не був сформований або застосований. Якщо допустити таку можливість розвитку при якій вектор \bar{e} змінив свій напрямок на \bar{e}' , зображений штриховою лінією, то результат такого розвитку стає вектор \overline{OB} , який дещо триваліший та більш ефективний від вектора \overline{OA} , адже $B_y > A_y$.

Таким чином, виходячи із сутності кожної із складових вектора розвитку і закономірностей функціонування їх у ринковому середовищі, слід відмітити що ці складові не залишаються сталими і перебувають у різних фазах їх змін. Ці зміни можуть мати як позитивний так і негативний вплив. Взвзявши за мету необхідність

мінімізації негативного впливу одних чинників на інші, або іншими словами мінімізацію ризику самого розвитку виникає потреба пошуку наукового обґрунтованих механізмів реалізації цієї мети.

Бібліографічний список:

1. Гаджиев Ю.А. Неоклассические и кумулятивные теории регионального экономического роста и развития / Гаджиев Ю.А. // Вестник Научно-исследовательского центра корпоративного права, управления и венчурного инвестирования Сыктывкарского государственного университета., 2008. - Выпуск №1 С. 6-23

УДК 333

С.Г. Светушков, д.э.н., профессор,

зав. каф. «Экономической кибернетики и экономико-математических методов», Санкт-Петербургский Государственный Университет Экономики и Финансов.

И.С. Светушков, к.э.н., ст. преп. кафедры Экономической теории,

СПб филиала Научно-Исследовательского Университета «Высшая школа экономики».

КОМПЛЕКСНОЗНАЧНАЯ ЭКОНОМИКА КАК НОВАЯ

МЕТОДОЛОГИЯ МОДЕЛИРОВАНИЯ РЕГИОНАЛЬНОГО РАЗВИТИЯ¹

Комплекснозначная экономика представляет собой раздел экономико-математического моделирования, использующий в качестве основного математического инструмента моделирования элементы теории функций комплексного переменного. В ряде случаев комплекснозначная экономика позволяет получить значительно более точные результаты моделирования, нежели результаты, получаемые с помощью моделей действительных переменных. Рассмотрим то, какие новые методологические направления открывает комплекснозначная экономика в моделировании регионального развития.

Неравномерность социально-экономического состояния регионов, являющаяся объективным результатом природно-климатических, исторических и политических условий их развития, приводит к необходимости перераспределения в масштабах государства заработанных регионами средств для поддержания общегосударственной стабильности. Общая схема такого перераспределения одинакова для всех стран мира – каждый регион уплачивает в государственную казну законодательно установленную часть от собранных налогов, самостоятельно распоряжаясь через региональные бюджеты оставшейся частью собранных в регионе налогов.

Регионы, называемые «донорами», собирают налоги в таком количестве, что остающиеся в их распоряжении средства превышают сумму, необходимую для поддержания безубыточного существования регионов. За счёт этого превышения, региональные власти могут себе позволить проводить активную социальную политику в регионе. Из средств, которые эти регионы перечисляют в доход государственного бюджета, им, некоторая часть возвращается в форме дотаций или целевых программ.

Слаборазвитые регионы перечисляют в казну часть средств от собранных налогов в той же пропорции к остающимся в собственном распоряжении средствам, что и регионы – доноры. Но оставшиеся в региональном бюджете средства не позволяют региону работать безубыточно – органы власти не могут «прокормить» себя, и уж тем более не в состоянии способствовать реализации социальных программ в регионе. Для таких регионов из государственного бюджета в основном за счёт средств,

¹ Работа выполнена в рамках Международного гранта РГНФ-НАН Украины № 10-02-00716 а/У «Модели оценки неравномерности и цикличности динамики социально-экономического развития регионов Украины и России».